

Scris de srstanescu pe 11 februarie 2019, 10:40

E ceva de negociat cu Germania si SUA?

Observ cum unii analisti de politica externa sustin ca, legat de marul discordiei dintre Germania si Statele Unite, Romania ar fi in pozitia unui jucator, care ar putea negocia asupra temei litigioase a gazelor naturale. In sine, ideea nu trebuie trecuta in derizoriu. Dar, inainte de a vedea daca avem ceva de negociat si daca dispunem de forta necesara pentru a face jocuri de asemenea anvergura la nivel geopolitic, va trebui sa analizam circumstantele si sa punem in balanta acest scenariu al negocierii cu verticalitatea si fermitatea, pe care trebuie sa o demonstram in calitate de parteneri euroatlantici ai marilor puteri.

Ce poate sa faca Romania in minus sau in plus? Ce mijloace concrete are Romania, pentru a impiedica realizarea gazoductului Nord Stream 2, care urmeaza sa lege Rusia de Germania si sa-i livreze Berlinului gaze la un pret preferential? Care sunt fortele angajate de o parte si de alta si cum am putea noi inclina balanta? Abia atunci cand vom raspunde corect la intrebarile de mai sus, vom sti ce avem de facut. Iar dupa ce vom sti, vom putea eventual conditiona pozitia noastra.

in calitate de detinatoare al presedintiei Uniunii Europene, Romania, prin intermediul Guvernului, are un mandat care o aseaza in epicentrul negocierilor legate de un acord comun privind Nord Stream 2. Indiscutabil, acesta este un avantaj. Cine negociaza, poate obtine si de obicei castiga si un avantaj pentru sine. Numai ca Bucurestiul este prins ca intr-un cleste, pe de-o parte, intre interesele diametral opuse, greu de conciliat, ale Statelor Unite si Germaniei si interesul national, care sub nicio forma nu are cum sa fie servit, decat in schimbul unui pret enorm, de aceasta conducta, care va lega energetic interesele Rusiei de interesele Germaniei. Noi nu avem nevoie de gazele rusesti. Dimpotriva. Mai devreme sau mai tarziu, nu numai ca ne vom satisface intreg necesarul de consum intern, dar vom avea si un excedent pentru export. Prin urmare, de ce i-am facilita noi celui mai redutabil concurent, Rusia, acordul pentru proiectul Nord Stream 2?

in al doilea rand, se pune intrebarea care sunt partile pe care, intr-o negociere a Romaniei, le-am putea concilia. Pe de-o parte, se afla Statele Unite si intreaga Uniune Europeana, cu exceptia Germaniei, Austriei si Olandei si cu un Paris prins in spagat, care in fiecare zi vrea altceva, din aceeasi tabara facand parte si Statele Unite, iar pe de alta parte in tabara opusa se afla Rusia, cu care nu avem niciun fel de acord special, dar avem in schimb nenumarate dezacorduri, Germania, care nu ne creeaza niciun fel de facilitati si ne blocheaza intrarea in spatiul Schengen in mod sistematic, direct sau prin interpusi, Olanda, care in mod constant lanseaza politici

contrare intereselor Romaniei, comportandu-se uneori chiar ca un jandarm si Austria, care, incalcand cele mai importante clauze ale contractului de privatizare legat de Petrom, ne creeaza o gaura mare in buget, o gaura care se tot largeste. Deci este clar in ce parte bat interesele Romaniei. Atat interesele noastre ca stat suveran, cat si interesele noastre in calitate de partener euroatlantic.

Acei analisti de politica externa, loviti pe neasteptate de prea mult pragmatism, propun nici mai mult nici mai putin decat ca Romania sa conditioneze modul in care negociaza pe de-o parte fata de americani, solicitandu-le acestora investitii uriase, de circa 100 de miliarde de euro, pentru a nu-i trada pe ei, pentru a nu trada interesele europene si pentru a nu trada interesele Romaniei sau, in caz contrar, sa-i soliciam Germaniei intrarea noastra in spatiul Schengen, in schimbul unei atitudini partiale in favoarea Berlinului, Moscovei, Vienei si Amsterdamului pe parcursul negocierilor care urmeaza.

Vreau sa ma fac foarte bine inteles. Mandatul de negociere al Romaniei este limitat. Plaja noastra de miscare este redusa. Deci oricat de pragmatic am analiza lucrurile si oricat de cinic ne-am comporta, prea multe nu putem realiza si, deci, prea multe nu putem pretinde. In schimb, ne putem pierde onoarea, incercand sa manevram lucrurile in stil machiavelic. Intr-o afacere atat de importanta in plan energetic si geopolitic, nu am reusi in cele din urma decat sa ne prindem urechile, sa ne aratam duplicitari si sa ne compromitem.

Un singur lucru ne lipseste si trebuie facut. Ca Romania sa-si indeplineasca acest mandat de la un cap la altul cu onoare, in respect fata de interesele proprii, fata de interesele general europene si fata de angajamentele asumate fata de partenerul nostru strategic, respectiv Statele Unite si, in acest scop, este indispensabila colaboarea loiala dintre Guvern si Presedintie. Guvernul face politica externa, Guvernul stabileste si a si stabilit ceea ce este important pentru securitatea noastra nationala, Guvernul stabileste prioritatile interesului national, iar presedintele Romaniei are obligatia sa lucreze in acest scop mana in mana cu Executivul. Daca domnul Klaus Iohannis procedeaza altfel, inseamna ca tradeaza pur si simplu statul pe care il reprezinta. In esenta, deci, tot ceea ce mai trebuie sa se intample relevant este ca si presedintele sa semnalizeze in aceeasi directie si in deplin acord cu Guvernul.

ADRESA: <http://crct.ro/nu0e>